

CHILDREN'S CARE OEKRAÏNE

Nieuwsbrief

Augustus 2017
Jaargang 5 nr.4

God is erbij

De Heer is mijn herder, het ontbreekt mij aan niets. Hij laat mij rusten in groene weiden en voert mij naar vredig water, Hij geeft mij nieuwe kracht en leidt mij langs veilige paden tot eer van zijn naam. Al gaat mijn weg door een donker dal, ik vrees geen gevaar, want U bent bij mij, Uw stok en Uw staf, zij geven mij moed. U nodigt mij aan tafel voor het oog van de vijand, U zalft mij hoofd met olie, mijn beker vloeit over. Geluk en genade volgen mij alle dagen van mijn leven, ik keer terug in het huis van de Heer tot in lengte van dagen.

Er gebeuren zoveel dingen hier waar je geen grip op kan krijgen, waardoor ik vaak teleurgesteld, moede-loos en verdrietig wordt. Vaak vergeet ik het dan bij God te brengen. Ik ga het allemaal zelf wel proberen en oplossingen bedenken om dingen te laten werken maar al gauw kom ik er achter dat het niet lukt. Ik word moe en merk dat ik het niet meer kan en soms ... zou ik zelfs wel even alles willen opgeven. Het voelt wel eens alsof je er alleen voor staat en soms lijkt het wel of God ver weg is en dat er niets gebeurt ook al bidden we er zo vaak voor. Maar gelukkig werd ik er afgelopen tijd weer bij bepaald, doormiddel van de bijbel en mensen om me heen, dat God er wel degelijk is en dat het me aan niets zal ontbreken. De Heer is erbij en zal mij helpen en voor mij zorgen.

Het ziekenhuis

In het ziekenhuis is het de laatste maanden erg rustig het varieert tussen de 4 en 7 kinderen. Op dit moment hebben we 4 kinderen in het ziekenhuis.

Zelf mag ik voor **Gyöngyi** (5 maanden) zorgen. Het is een super mooi en sterk meisje dat veel lacht. Ze begint steeds meer zelf te spelen en kan zich al bijna omrollen. Het is mooi om te zien hoe ze zich ontwikkelt. In mijn vorige brief sprak ik de hoop uit, dat ze uiteindelijk met haar moeder mee naar huis zou kunnen gaan, even leek het er op dat dit ook zou gaan lukken. Haar moeder die elke week meerdere malen langs kwam en enorm veel liefde en zorg aan haar kindje gaf, kwam haar eindelijk ophalen. Helaas was het maar van korte duur. Binnen een aantal dagen kwam ze haar al weer terug brengen. Er waren verschillende redenen waarom het niet goed zou gaan met Gyöngyi. Ze kreeg tandjes en was ziek volgens de moeder. Helaas is Gyöngyi's moeder zelf nog een kind in haar gedrag en zou goede begeleiding fijn zijn om Gyöngyi thuis te kunnen houden maar helaas is er niemand die moeders hier echt begeleiden bij de zorg van hun kind. We hebben gesprekken gehad met de moeder en geprobeerd haar van gedachten te doen veranderen, maar helaas is dit tot nu toe nog niet gebeurd. Voorlopig (tot haar moeder haar komt halen of tot ze naar een kindertehuis zal gaan) zal ik samen met mijn collega's met veel liefde voor haar blijven zorgen.

Ook wil ik **Ludmila** aan jullie voorstellen. Ze is een meisje van een jaar oud en is ernstig ziek. Toen ze een jaar geleden bij ons binnen kwam was ze kerngezond. In de loop der tijd werd ze erg ziek (hersenvliesontsteking). Ze is toen een tijdje in een ander ziekenhuis geweest omdat daar de zorg beter zou zijn maar dit was niet het geval. We kregen een half jaar geleden een ernstig gehandicapt kindje terug in het ziekenhuis. Ze heeft een waterhoofdje en daar had ze direct aan geholpen moeten worden. Helaas wordt dat hier niet gedaan (beperkte kennis/middelen/medicijnen). Als de doktoren in het ziekenhuis niets meer kunnen doen en bang zijn dat het kindje komt te overlijden wordt het terug gestuurd naar "het eigen ziekenhuis". Maar ook bij ons in het ziekenhuis wordt niets gedaan en de dokter wil al helemaal niet dat ze bij ons zal sterven i.v.m een slechte naam van de afdeling. Afgelopen week is ze daarom op aandringen van de dokter naar huis gestuurd. Hoe kan het dat een doodziek kindje niet geholpen wordt en gewoon weggestuurd wordt. Waarom zijn mensen zo harteloos hier? Helaas kunnen wij ook vaak niet meer dan bidden, liefde en aandacht geven. Het is heel frustrerend omdat we weten dat er veel meer mogelijkheden zijn in deze wereld.

Scroll naar beneden voor pagina 2

TFC
Jorien vindt het leuk om post uit Nederland te krijgen. De post kan nog gewoon naar haar oude adres:

Ukraine 90202
Zakarpatskaja oblast
Beregovo/Beregszasz
Arany Janos 124

CHILDREN'S CARE OEKRAÏNE

Nieuwsbrief

Augustus 2017
Jaargang 5 nr.4

Op zoek

Met het team zijn we steeds weer opzoek naar wat we nog meer zouden kunnen doen en waar hulp nodig is. Ons team bestaat op dit moment uit 4 werkers en we zijn dan niet allemaal tegelijk nodig in het ziekenhuis. De laatste maanden konden we daardoor starten met het verven van de tweede speel/slaapzaal van de kinderen. We hebben de bedjes en verschoontafels vrolijke kleuren gegeven en de aannemer de muren en kozijnen. De komende tijd hopen we ons bezig te houden met het schilderen van plaatjes op de muur en het afwerken en schoonmaken van de zaal. Daarnaast hebben we in de opslag gewerkt en veel mensen blij kunnen maken met allerlei baby spulletjes.

Ook de badkamer was aan een opknapbeurt toe. Naast een nieuw wastafelmeubel mochten we ook een douche laten bouwen. Dit is erg fijn zeker als we grotere kinderen hebben die niet meer in de badjes passen. Daarnaast kan ook het personeel dat vaak 24 uur werkt hier gebruik van maken. Een van onze Oekraïense collega's vertelde me dat ze thuis helemaal geen douche heeft en zo blij was dat ze had kunnen douchen. Ik zou het me niet eens voor kunnen stellen dat ik geen douche zou hebben maar dat is hier vaak nog wel het geval. Hoe mooi is het dan dat ze nu ook gebruik kunnen maken van de douche en hier zo van genieten. Ik wil alle sponsors daarom super bedanken dat ik daarvoor geld mocht ontvangen. De komende tijd (dit zou best een tijdje kunnen duren, je weet het maar nooit in Oekraïne) hopen we een speeltuin te kunnen aanleggen in de tuin van het ziekenhuis waar we met de kinderen buiten kunnen spelen. De speeltoestellen zijn al in de maak. Een dubbele schommel, glijbaantje, speelhuis en daarnaast nog een picknicktafel. Ik ben enorm blij en dankbaar dat we de laatste tijd voldoende geld (en ook toestemming) mochten ontvangen om dit soort veranderingen te kunnen maken in het ziekenhuis.

Het is lang niet altijd makkelijk (ondanks de grote nood en het vele werk dat er in Oekraïne is) om er precies achter te komen wat we nog meer kunnen gaan doen. Ik zou jullie dan ook willen vragen om voor ons team te bidden en God te vragen waar Hij ons nog meer kan gebruiken en dit duidelijk te maken aan ons.

Visum

Al 4 jaar werk ik in Oekraïne en eigenlijk heb ik een visum nodig om hier te kunnen blijven. Het zit nl. zo: De eerst 90 dagen mag je Oekraïne gewoon in maar daarna zou je er eigenlijk weer 90 dagen uit moeten of je moet een visum hebben. Maar al 4 jaar lang is het lastig om een visum aan te vragen via de organisatie waar ik voor werk hier in Oekraïne. Al die jaren ben ik elke 90 dagen het land uit geweest en gewoon weer ingegaan en elke keer kreeg ik weer een stempel in mijn paspoort en mocht ik er weer in (daar werd meestal niet moeilijk over gedaan). Maar de afgelopen weken zijn de regels in Oekraïne aangescherpt en worden niet alleen de stempels geteld in je paspoort maar ook geregistreerd in de computer. Dit betekent dat als ik het land nu uit zou gaan ik een boete moet betalen en er niet meer in kom de eerst komende 90 dagen. We zijn op dit moment druk bezig een visum aan te vragen. Maar dit is niet makkelijk en het bezorgt me ook wel wat stress. We hebben gelukkig een kerk gevonden die ons wil uitnodigen. Dit is nodig omdat onze eigen organisatie dit niet kan doen vanwege regels hier in Oekraïne. De komende weken hopen we alle papieren in orde te kunnen maken - paspoort vertalen, uitnodiging maken en laten tekenen door de uitnodigende kerk, een papier krijgen dat de kerk die ons uitnodigt echt een geregistreerde kerk is, verzekeringspapier in orde maken en noem zo maar op. Met al deze papieren hoop ik eind augustus in Nederland naar de Oekraïense ambassade te kunnen en mijn visum daar aan te vragen om vervolgens in september het vervolg proces hier in Oekraïne te kunnen doen en uiteindelijk mijn visum te krijgen. Het is nog een lange weg. Wordt vervolgd.

Bezoek uit Nederland

In Juli werd ik bemoedigd en heb ik genoten van het bezoek dat bij me is geweest; Rudi, Annet, Ruben en Sarah (een gezin uit mijn thuis-gemeente in Nederland) en Mirjam een oud collega.

Hartelijke groeten Jorien (in de bijlage foto's van de prachtige kinderen waar wij voor mogen zorgen)

jorienderuiter@hotmail.com
www.childrencareoekraïne.nl
IBAN – NL64 RABO 0148 8373 52
t.n.v. CG De Wingerd
o.v.v. **Children's Care Oekraïne**

Bidden & Danken

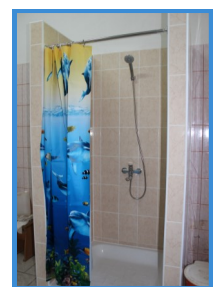
Bidden:

-De zorg voor de kinderen schiet zo te kort en wil graag vragen dat de ogen van mensen hier open gaan voor deze kinderen en er meer liefde voor de kinderen mag zijn.

-Visum aanvraag voor de Nederlanders

Danken:

-Dat we zoveel mogen opknappen in het ziekenhuis en hier het geld voor hebben

Als je wilt reageren op deze nieuwsbrief klik [HIER](#).